

DECIZIA Nr.305 din 12 martie 2008

referitoare la sesizarea de neconstituționalitate a unor prevederi din Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și asupra neconstituționalității legii, în integralitatea sa^{*)}

Publicată în Monitorul Oficial nr.213 din 20.03.2008

La data de 6 martie 2008, un număr de 26 de senatori, și anume: Corneliu I. Vadim Tudor, Mihai I. Ungheanu, Nicolae N. Iorga, Carol I. Dina, Ilie M. Petrescu, Aurel M. Ardelean, Gheorghe Viorel C. Dumitrescu, Gheorghe V. Funar, Constantin I. Găucan, Ilie Șt. Ilașcu, Irina M. Loghin, Eugen N. Mihăescu, Viorica-Georgeta-Pompilia D. Moisuc, Petru V. Stan, Ioana I. Nasleu, Verginia I. Vedinaș, Claudiu C. Tănăsescu, Mihaela Rodica C. Stănoiu, Gavrilă P. Vasilescu, Radu E. Terinte, Marius C. Marinescu, George Sabin C. Cutaș, Silvia V. Ciornei, Corneliu Gh. Pascu, Ioan-Codruț I. Șereș și Irinel P. Popescu, au sesizat Curtea Constituțională, în temeiul dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituția României, în vederea declanșării controlului de constituționalitate asupra Legii pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali.

Sesizarea a fost înregistrată la Curtea Constituțională sub nr.2.417 din 6 martie 2008 și constituie obiectul Dosarului nr.520A/2008.

Obiectul sesizării, astfel cum a fost formulat, îl constituie unele prevederi din Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și legea, în integralitatea sa.

În motivarea sesizării de neconstituționalitate, mai întâi, se arată că, "datorită numărului mare de prevederi" din legea criticată "care sunt contestate", au considerat util să le grupeze distinct, astfel:

I. Art.29 alin.(5) care prevede că, la depunerea candidaturilor, fiecare partid politic, alianță politică, alianță electorală, organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, candidat independent trebuie să facă dovada constituirii unui depozit, în contul Autorității Electorale Permanente, cu valoare de 5 salarii minime brute pe țară pentru fiecare candidat, "reprezintă o violare a textului art.4 alin.(2) din Constituția României, întrucât condiționează exercitarea dreptului de a fi ales pe criterii de avere".

II. Art.2 lit.p^{*)}, art.9 alin.(1), (2) și (3), precum și alte dispoziții similare "constituie prevederi referitoare la drepturile electorale acordate minorităților, dispoziții discriminatorii față de cetățenii români de etnie română care nu se bucură de aceleași facilități și drepturi", "cu atât mai mult cu cât de ele profită, în principal, cetățenii români de etnie maghiară". Aceasta, deoarece legea nu cuprinde "precizări referitoare la posibilitatea participării la procesul electoral și a unui partid etnic și a unei organizații cetățenești ce reprezintă aceeași etnie", astfel că rezultă "o discriminare a cetățenilor români de origine etnică română, în raport cu drepturile însumate ale cetățenilor de

^{*)} Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali a fost promulgată și a devenit Legea nr.35/2008 și a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.196 din 13 martie 2008.

^{**)} Ca urmare a publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, art.2 lit.p) a devenit art.2 pct.16.

origine maghiară" care în prezent sunt constituiți în Partidul Civic Maghiar și Uniunea Democrată a Maghiarilor din România, ca organizație a cetățenilor aparținând acestei minorități.

III. Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului încalcă prevederile constituționale ale cap. VI - "*Autoritatea judecătorească*" și ale art.125 alin.(2), întrucât "numirea judecătorilor în Birourile electorale implică exercitarea unor atribuții contrare statutului lor constituțional", "conferind judecătorilor atribuții de autoritate publică ce nu sunt conforme statutului lor". Astfel, citând "art.15 alin.(2), care prevede că *«în cazul în care pentru soluționarea unei contestații sunt necesare verificări de fapt, acestea se efectuează în prezența unui judecător din Biroul Electoral Central»*", se consideră că asemenea atribuții nu pot fi exercitate de un judecător "în calitatea pe care o are". În aceste condiții "nu este întâmplător că proiectul de lege a fost supus dezbaterii fără avizul CSM", care "s-a pronunțat deja în privința neconstituționalității acordării unor asemenea atribuții".

IV. Art.47 alin.(2) lit.c) din lege, care prevede un prag electoral raportat la îndeplinirea unor condiții de fapt, "prin obținerea a șase colegii uninominale pentru Camera Deputaților și a trei colegii uninominale pentru Senat, prin situarea reprezentanților formațiunii competitive care se plasează pe primul loc în ordinea numărului de voturi valabil exprimate", încalcă art.62 alin.(1) din Constituție, creând "din nou o discriminare". Această reglementare "introduce un element de incertitudine și operează cu o noțiune străină a sistemului preconizat, și anume «situarea pe primul loc»".

V. Art.48 alin.(11) "încalcă voința direct exprimată a electoratului" în condițiile în care atribuirea mandatului unui candidat care a obținut majoritatea într-o circumscripție electorală "este condiționată de îndeplinirea de către competitorul care l-a propus a pragului electoral alternativ".

VI. Art.12 alin.(1) și art.11 alin.(2) lit.f) care dispun cu privire la delimitarea colegiilor uninominale prin hotărâre de Guvern încalcă prevederile art.73 alin.(3) lit.a) din Constituție, referitoare la reglementarea prin lege a sistemului electoral.

VII. Art.77 care modifică Legea nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale încalcă prevederile art.121, art.122 și art.123 cuprinse în secțiunea a 2-a a cap. V din Constituție, privind organele administrației publice locale. Alegerea prin vot uninominal a președintelui consiliului județean îi conferă acestuia "un caracter instituțional propriu, nemaifiind membru al Consiliului județean, instituția ca atare nefiind prevăzută în Constituție".

În concluzie, se consideră că, față de "consecințele pe care această lege le poate avea asupra unor principii democratice privind pluralismul și rolul partidelor politice, astfel cum sunt prevăzute în art.1 alin.(3) și art.8 din Constituția României, precum și asupra modalităților de constituire a instituțiilor fundamentale ale democrației" "trebuie reapreciată constituționalitatea întregii legi în ansamblul său".

În conformitate cu dispozițiile art.16 alin.(2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a prezenta punctele lor de vedere.

Președintele Camerei Deputaților a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr.527/1/B.O. din 10 martie 2008, prin care arată că "proiectul legii respective" este expresia voinței Camerei Deputaților, întrucât "a fost elaborat cu participarea reprezentanților tuturor grupurilor parlamentare în Comisia comună a Camerei Deputaților și Senatului" și "a fost adoptată cu o largă majoritate în Camera Deputaților, iar deputații care au votat în favoarea actului normativ și-au asumat, cu numai o săptămână în urmă, votarea unei legi constituționale". În consecință nu poate "comunica niciun alt punct de vedere decât cel asumat de Cameră".

Guvernul a transmis punctul său de vedere cu Adresa nr.5/1.316 din 11 martie 2008, prin care apreciază că: obiecția de neconstituționalitate referitoare la încălcarea prin legea criticată a prevederilor art.1 alin.(3) și art.8 din Constituție este inadmisibilă, întrucât încalcă art.10 alin.(2) din Legea nr.47/1992. În acest sens, invocând deciziile Curții Constituționale nr.465/2007, nr.906/2007 și nr.928/2006, consideră că "mutatis mutandis, soluția de inadmisibilitate urmează a fi aplicată și la critica de neconstituționalitate ce privește legea, în ansamblu - **autorii obiecției nu își argumentează critica prin niciun motiv de neconstituționalitate**, ci doar invocă, pur și simplu, două texte constituționale". În continuare, apreciază că susținerile referitoare la neconstituționalitatea unor prevederi ale legii sunt neîntemeiate, arătând, în esență, următoarele: art.29 alin.(5) care instituie condiția constituirii unui depozit cu prilejul depunerii candidaturilor nu

reprezintă, "prin prisma finalității avute în vedere, cât și prin cuantumul rezonabil al depozitului cerut", "un factor de descurajare pentru exercitarea acestui drept, ci din contră, încurajează concurența între competitorii electorali serioși ce participă la alegeri"; "modul în care legea permite reprezentarea în Parlament a minorităților naționale" este în sensul dispozițiilor constituționale care "conferă un regim special organizațiilor aparținând minorităților naționale care să le permită acestora reprezentarea politică în cadrul autorității legiuitoare", iar faptul că o minoritate națională își poate constitui mai multe formațiuni politice care să îi reprezinte interesele, în condițiile legii, nu constituie "o discriminare a cetățenilor români «de etnie română»", ci reprezintă "tocmai expresia dreptului la asociere". În legătură cu referirea din sesizare la constituirea Partidului Civic Maghiar, arată că acesta se află în cursul procedurilor de înscriere, potrivit legii, ca partid politic, "în această fază neputându-se vorbi de un partid constituit și înregistrat în Registrul partidelor politice"; participarea judecătorilor la procesul electoral, în principal prin desemnarea lor în birourile electorale, reprezintă o garanție a imparțialității și a celerității în luarea hotărârilor, sens în care a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr.326/2004. Susținerea referitoare la lipsa avizului Consiliului Superior al Magistraturii pentru proiectul de lege criticat nu este un aspect de constituționalitate, ci de aplicare a Legii nr.317/2004; existența unui prag electoral alternativ "nu este contrară caracterului egal al votului exprimat în sensul art.62 alin.(1) din Constituție", ci "ține de opțiunea legiuitorului, care poate opta între mai multe soluții existente", aspect în legătură cu care s-a pronunțat și Curtea Constituțională prin Decizia nr.2/1992; "votul uninominal, în forma propusă de noua lege, conferă efectivitate și coerență dreptului de asociere, garantat de Constituție (art.40) și de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale (art.11), făcând posibilă manifestarea unor ideologii politice prin promovarea unor partide, a strategiilor și dezideratelor politice pe care acestea le susțin", iar nu o încălcare a art.62 alin.(1) din Constituție, referitor la caracterul direct al votului; delimitarea colegiilor uninominale prin hotărâre a Guvernului nu "realizează decât o delegare formală de competență în favoarea Guvernului, regulile pe care trebuie să le îndeplinească o astfel de delimitare fiind foarte clar stabilite în art.11 din lege". În final, în legătură cu soluționarea sesizării referitoare la reglementarea procedurii de alegere prin vot direct a președintelui Consiliului județean arată că lasă acest aspect "la aprecierea instanței constituționale".

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere.

CURTEA,

examinând sesizarea de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, raportul judecătorului-raportor, Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, raportată la prevederile Constituției, precum și dispozițiile din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, reține următoarele:

Curtea este competentă, potrivit dispozițiilor art.146 lit.a) din Constituție, precum și celor ale art.1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr.47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

I. Un prim aspect asupra căruia Curtea trebuie să se pronunțe privește sesizarea Curții Constituționale cu obiecția de neconstituționalitate ce face obiectul prezentului dosar.

Sub acest aspect, Curtea constată că, deși sesizarea grupului de senatori ai Partidului România Mare a fost depusă direct la Curtea Constituțională, contrar prevederilor art.15 alin.(4) teza finală din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, potrivit cărora sesizarea se trimite "*de către secretarul general al Camerei respective*", aceasta nu este o cauză de inadmisibilitate, ci una de neregularitate. În consecință, considerându-se legal investită, Curtea va examina pe fond sesizarea ce face obiectul prezentului dosar.

II. Cu privire la obiecțiile de neconstituționalitate privind unele prevederi ale Legii pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a legii, în ansamblu său, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru următoarele considerente:

- Art.29 alin.(5) din lege, potrivit căruia *"La depunerea candidaturilor, fiecare partid politic, alianță politică, alianță electorală, organizație a cetățenilor aparținând minorităților naționale, candidat independent, trebuie să facă dovada constituirii unui depozit, în contul Autorității Electorale Permanente, cu valoare de 5 salarii minime brute pe țară pentru fiecare candidat"*, reprezintă în opinia autorilor sesizării o violare a textului art.4 alin.(2) din Constituția României, întrucât condiționează exercitarea dreptului de a fi ales pe criterii de avere". Într-adevăr, în structura normativă a Constituției, criteriile nediscriminării nominalizate prin art.4 alin.(2) sunt rasa, naționalitatea, originea etnică, limba, religia, sexul, opinia, apartenența politică, averea, originea socială. Dar, întrucât în temeiul art.20 alin.(1) din Constituție *"Dispozițiile constituționale privind drepturile și libertățile cetățenilor vor fi interpretate și aplicate în concordanță cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu pactele și cu celelalte tratate la care România este parte"*, Curtea Constituțională a constatat că dispoziții din reglementări internaționale nu se opun unor circumstanțieri și chiar unor restricții în exercitarea libertăților. Astfel, în jurisprudența sa, de exemplu, prin Decizia nr.226 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.605 din 26 septembrie 2001, Curtea a reținut că, în virtutea prevederilor art.19 pct.3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, exercitarea libertăților poate fi supusă anumitor limitări ce trebuie însă stabilite în mod expres prin lege și care sunt necesare, printre altele, apărării securității naționale sau ordinii publice. De asemenea, prin Decizia nr.226 din 3 iulie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.605 din 26 septembrie 2001, Curtea, referindu-se la prevederile art.25 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, a reținut că dreptul de a fi ales trebuie exercitat fără restricții nerezonabile, ceea ce implică posibilitatea existenței unor condiționări în exercițiul acestor drepturi. Or, condiția impusă de art.29 alin.(5) din legea criticată este necesară pentru exercitarea cu bună credință a dreptului de a fi ales și, de altfel, depozitul constituit se restituie în condițiile prevăzute de art.29 alin.(7) din lege. De altfel, dispoziții similare se regăsesc și în legislația altor state membre ale Uniunii Europene.

- Art.2 lit.p)⁷⁾ - *"În sensul prezentului titlu, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: [...] p) competitori electorali - partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile legal constituite ale cetățenilor aparținând unei minorități naționale reprezentată în Consiliul Minorităților Naționale, care înaintează propuneri de candidatură, precum și candidații independenți"*, art.9 alin.(1), (2) și (3) referitoare la reprezentarea în Parlament a minorităților naționale legal constituite care nu au obținut în alegeri cel puțin un mandat de deputat sau de senator, precum "și alte dispoziții similare", în legătură cu care se susține că, fiind prevederi referitoare la drepturile electorale acordate minorităților, "constituie dispoziții discriminatorii față de cetățenii români de etnie română care nu se bucură de aceleași facilități și drepturi", "cu atât mai mult cu cât de ele profită, în principal, cetățenii români de etnie maghiară".

Curtea constată că art.2 lit.p)⁷⁾ din lege dispune cu privire la semnificația expresiei *"competitori electorali"*, astei că nu poate reține contrarietatea textului cu prevederile Constituției, în ceea ce privește criticile referitoare la prevederile art.9 alin.(1), (2) și (3) din lege, Curtea reține că prin Decizia nr.53 din 12 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.240 din 18 martie 2004, pronunțându-se asupra unor critici asemănătoare privind participarea la alegeri a organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale, a statuat că o astfel de reglementare este în sensul aplicării principiului egalității de șanse între cetățeni, prin înlăturarea, potrivit prevederilor constituționale ale art.4 alin.(2), a oricăror forme de discriminare, între altele, pe criterii *"[...] de naționalitate, de origine etnică, [...], de apartenență politică, [...]"*, precum și în concordanță cu art.62 alin.(2) din Constituție, care stabilește că *"Organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care nu întrunesc în alegeri numărul de voturi pentru a fi reprezentate în Parlament, au dreptul la câte un loc de deputat, în condițiile legii electorale. Cetățenii unei minorități naționale pot fi reprezentați numai de o singură organizație"*. Așadar, prin acea decizie, Curtea a constatat că însăși Constituția conferă un regim special organizațiilor aparținând minorităților naționale care să le permită acestora reprezentarea politică în cadrul autorității legiuitoare, precum și că "în virtutea acestui text constituțional, care legitimează participarea organizațiilor cetățenilor care aparțin minorităților naționale la alegerile parlamentare,

⁷⁾ Ca urmare a publicării legii în Monitorul Oficial al României, Partea I, art.2 lit.p) a devenit art.2 pct.16.

aceste organizații urmează a fi asimilate celorlalți actori electorali, în speță partidele politice, în lipsa unei asemenea asimilări fiind pusă în pericol egalitatea de șanse a celor care participă la acest scrutin".

În opinia autorilor sesizării, Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali încalcă prevederile constituționale ale cap. VI - "Autoritatea judecătorească" și ale art.125 alin.(2), potrivit cărora "*Propunerile de numire, precum și promovarea, transferarea și sancționarea judecătorilor sunt de competența Consiliului Superior al Magistraturii, în condițiile legii sale organice*". Încălcarea constă în aceea că "numirea judecătorilor în birourile electorale implică exercitarea unor atribuții contrare statutului lor constituțional", "conferind judecătorilor atribuții de autoritate publică ce nu sunt conforme statutului lor". Astfel, citând "art.15 alin.(2) din legea criticată, care prevede că «*în cazul în care pentru soluționarea unei contestații sunt necesare verificări de fapt, acestea se efectuează în prezența unui judecător din Biroul Electoral Central*»", se consideră că asemenea atribuții nu pot fi exercitate de un judecător "în calitate pe care o are", și "nu este întâmplător că proiectul de lege a fost supus dezbaterii fără avizul CSM", care "s-a pronunțat deja în privința neconstituționalității acordării unor asemenea atribuții".

Cu privire la aceste susțineri, Curtea constată că aspecte asemănătoare, referitoare la participarea judecătorilor la procesul electoral, au mai fost formulate și cu alte prilejuri și, de exemplu, prin Decizia nr.326 din 14 septembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.1.001 din 30 octombrie 2004, a statuat că organizarea și desfășurarea operațiunilor electorale trebuie realizate de organisme neutre, alese sau desemnate prin procedee democratice și transparente. Rolul Biroului Electoral Central este de a veghea la buna organizare și desfășurare a alegerilor și la stabilirea corectă a rezultatului voturilor, la asigurarea și garantarea egalității de șanse pentru toți candidații, indiferent de apartenența politică a acestora.

- Art.47 alin.(2) lit.c) din lege, care prevede că "*(2) După primirea proceselor-verbale încheiate de către birourile electorale ale circumscripțiilor electorale, potrivit alin.(1), Biroul Electoral Central stabilește partidele politice, alianțele politice, alianțele electorale și organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale care îndeplinesc pragul electoral, separat pentru Camera Deputaților și pentru Senat. Pragul electoral reprezintă numărul minim necesar de voturi valabil exprimate pentru reprezentarea parlamentară sau de colegii uninominale în care candidații partidelor politice, alianțelor politice, alianțelor electorale sau ai organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale au obținut majoritatea voturilor valabil exprimate, calculat după cum urmează: [...] c) pentru Camera Deputaților și Senat prin îndeplinirea cumulativă a condiției obținerii a 6 colegii uninominale pentru Camera Deputaților și a 3 colegii uninominale pentru Senat în care candidații partidelor politice, alianțelor politice sau electorale și organizațiilor cetățenilor aparținând minorităților naționale se situează pe primul loc, în ordinea numărului de voturi valabil exprimate, chiar dacă acestea nu au îndeplinit condițiile prevăzute la lit.a) sau b)", este criticat întrucât stabilește un prag electoral raportat la îndeplinirea unor condiții de fapt, ceea ce creează "din nou o discriminare". Examinând aceste susțineri, Curtea constată că s-a mai pronunțat în jurisprudența sa cu privire la asemenea aspecte. Astfel, prin Decizia nr.2 din 30 iunie 1992, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.165 din 16 iulie 1992, a reținut că existența unui prag electoral alternativ nu este contrară caracterului egal al votului exprimat în sensul art.62 alin.(2) din Constituție, deoarece "semnificația egalității votului are o dublă accepțiune: pe de o parte, fiecare alegător are dreptul la un singur vot, iar pe de altă parte, fiecare deputat sau senator trebuie să fie desemnat în cadrul unor circumscripții electorale egale ca populație și nu ca număr de alegători. Aceasta pentru că, potrivit prevederilor art.2 din Constituția României, suveranitatea națională aparține întregului popor român și nu numai celor care, dispunând de dreptul de vot, sunt în măsură să participe la alegeri. Așadar, instituirea unui prag electoral ține de opțiunea legiuitorului, care poate alege între mai multe soluții existente, iar criteriile prevăzute de textul de lege criticat trebuie îndeplinite alternativ, nu cumulativ, ceea ce constituie o garanție a respectării reprezentativității la nivel național a unui partid politic.*

- Art.48 alin.(11), care prevede că "*(11) În prima etapă, la nivelul colegiilor uninominale, se atribuie un mandat candidaților care aparțin unui competitor electoral ce a înrunit pragul electoral potrivit art.47 alin.(2) și care au obținut majoritatea voturilor valabil exprimate în colegiul*

uninomial în care au candidat", încalcă, în opinia autorilor sesizării, "voința direct exprimată a electoratului" în condițiile în care atribuirea mandatului unui candidat care a obținut majoritatea într-o circumscripție electorală "este condiționată de îndeplinirea de către competitorul care l-a propus a pragului electoral alternativ". Curtea constată că, potrivit acestui text de lege, alegătorul votează personal un candidat propus de un competitor electoral și totodată își manifestă preferința pentru partidul politic din care acesta face parte.

- Art.12 alin.(1) care stabilește că "(1) Prima delimitare a colegiilor uninominale va fi efectuată prin hotărâre a Guvernului, conform hotărârii unei comisii parlamentare speciale constituite pe baza proporționalității reprezentării parlamentare, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu" și art.11 alin.(2) lit.f) care dispune că "(2) Delimitarea colegiilor uninominale se face ținând cont de următoarele reguli: ... f) în circumscripția electorală specială pentru cetățenii români cu domiciliul în afara granițelor României se vor forma 4 colegii uninominale pentru alegerea Camerei Deputaților și două colegii uninominale pentru alegerea Senatului. Arondarea geografică a celor 4 colegii uninominale pentru Camera Deputaților și a celor două colegii uninominale pentru Senat va fi stabilită prin hotărâre a Guvernului, conform hotărârii unei comisii parlamentare speciale constituite pe baza proporționalității reprezentării parlamentare, în termen de maximum 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentului titlu".

Curtea Constituțională constată că delimitarea colegiilor uninominale nu este decât o operațiune tehnică la a cărei realizare participă o comisie parlamentară, ale cărei opțiuni vor fi reglementate printr-o hotărâre a Guvernului. Ca atare, delimitarea colegiilor electorale nu poate fi confundată cu sistemul electoral, ale cărui elemente sunt stabilite prin lege. Organizarea și executarea acestei legi se fac prin hotărâri ale Guvernului, în temeiul art.108 alin.(2) din Constituție.

O ultimă critică de neconstituționalitate privește art.77 din lege, cuprins în titlul II "Modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale", și care dispune modificarea și completarea unui număr însemnat de articole din Legea nr.67/2004, în legătură cu care se susține că încalcă prevederile art.121, art.122 și art.123 cuprinse în secțiunea a 2-a cap. V din Constituție, privind organele administrației publice locale, în sensul că alegerea prin vot uninominal a președintelui consiliului județean îi conferă acestuia "un caracter instituțional propriu, nemaifiind membru al consiliului județean, instituția ca atare nefiind prevăzută în Constituție".

Dispozițiile legale criticate sunt reglementări de susținere a dispozițiilor constituționale privitoare la autonomia locală, în virtutea cărora alegerea prin vot uninominal a președintelui consiliului județean este rezultatul votului popular și nu al unor tranzacții politice ale competitorilor electorali.

În temeiul dispozițiilor art.146 lit.a) și ale art.147 alin.(4) din Constituție, precum și al prevederilor art.11 alin.(1) lit.A.a), al art.15 alin.(1) și al art.18 alin.(1) și (2) din Legea nr.47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, în unanimitate,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Constată că sesizarea privind neconstituționalitatea unor prevederi din Legea pentru alegerea Camerei Deputaților și a Senatului și pentru modificarea și completarea Legii nr.67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, a Legii administrației publice locale nr.215/2001 și a Legii nr.393/2004 privind Statutul aleșilor locali, precum și a legii, în ansamblul său, este neîntemeiată.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Dezbaterea a avut loc la data de 12 martie 2008 și la aceasta au participat: Ioan Vida, președinte, Nicolae Cochinescu, Aspazia Cojocar, Acsinte Gaspar, Petre Ninosu, Ion Predescu, Puskás Valentin Zoltán, Tudorel Toader și Augustin Zegrean, judecători.